

32

DE MENSVRIS ROM.

decim uncias diuidatur Galenus apertius explanat ibidem libro tertio, quām ut in dubiū vocari possit. ait uero. Esi δὲ παρὸς αὐτοῖς μέτρον, ὃ τὸ ἔλαχιστον μετροῦσιν, ἀντετμημένον χάρακας οἰκείουσας τὸ σύμπαχον μέρη διώδειν. καὶ καλέσται τὸ ὅλον μέτρον ὑπὸ αὐτῶν λίβα. τὸ διωδεκάχρονον δὲ αὐτῷ σχεῖται. Hoc est. Est autem apud ipsos: de Romanis loquitur: mensura, qua oleum metiuntur, intersecta linea diuidentibus totam in duodecim partes. atque mensura integra vocatur ab ipsis libra. duodecima uero pars eius uncia. E quibus clarissimum est, librā mensuralem duodecim esse unciarum measuraliū. Quā ob rem in magno errore versantur hodie medicamentarij quidam sedecim eam unciarum constitutētes, maxime cum medicamenta tam Arabū quam Græcorum conficiunt cum ponderibus enim reliquarum medicinarum, quas in se recipiunt compositiones siue mixturæ, hæc mensura libræ non convenit. Iam etsi satis probatum sit è Galeno libras & uncias mensuras fuisse, paucis tamen adhuc usum earum manifestare, non inutile arbitror futurum. Quamuis autem Galenus & medici eum secuti crebro sic usi sunt libra & uncia, unū tamen aut alter locum ex ipso quoque testimonij gratia ascribā. libro primo eiusdem operis scribit ex his constare album emplastrum. Λιθαργύρον μὲν καὶ τιμυθίου λίβας ἐκατέρου.